

متن پرسش

با عرض سلام و احترام: من اشتیاق خاصی دارم به برپا شدن قیامت تا همه حقایق روشن بشه. فکر می‌کنم هیجان برانگیزه و مشتاق روز قیامت هستم. می‌خواستم بدونم آیا حس من کاذبه؟ و ممکنه ناشی از غفلت از گناهانم باشه؟ درباره خودم و اعمالم نگران نیستم چون فکر می‌کنم تقریباً بیشتر از چیزی که هستم در توانم نیست و به نظر می‌رسه خدا، طبق شرایط نسبتاً سخت زندگی من و توان فردی ام، بیشتر از چیزی که هستم ازم انتظار نداره. خیلی دوست دارم قیامت بشه هم باطن خودم رو ببینم بدون اینکه عذاب بشم. و هم دیگران مخصوصاً اونها که حقوق من رو خوردند و در جامعه به عنوان افراد با ظاهر موجه زندگی می‌کنند و به روی خودشون نمیارن، باطن اونها هم نمایان بشه. نه اینکه بخوام ازشون انتقام بگیرم. بیشتر به حس هیجان از اینکه حس و حالشون و حقیقت رو با هم ببینیم و مشخص بشه اونها چه کردند با من و با زندگی ام. باطن و حقیقت همه روشن بشه. چرا اینطور عمل کردند. هیجان روشن شدن حقایق پشت پرده رو دارم. و همین طور این هیجان رو دارم که حقیقت هستی و رازهای هستی رو در قیامت می‌بینم. ممنون میشم بگید این حس من کاذبه یا خوبه. (اینم بگم که از بچگی تشنه حقیقت بودم و خیلی عذاب کشیدم برای اینکه سوالات حقیقی من عمیق تر از این بود که بتونم از کسی بپرسم و کسی بتونه جواب بده. تا اینکه فهمیدم دست کم من، توان رسیدن به اون حقایق رو در دنیا ندارم و منتظرم در قیامت به جوابشون برسم. خیلی جهان و هستی و ما پیچیده هستیم و کسی که با اعتماد بنفس فکر کنه به حقایق بیرون از محدودیت های خودش، دست پیدا کرده به جز انبیا الهی، خودش نشانه ی غفلت از حقیقته.) حالا می‌خواهم بدونم این انتظار قیامت رو کشیدن برای فرد معمولی مثل من، چیز خوبیه یا از روی خوش خیالی کاذبه و اون دنیا پدرمون رو در میارن؟ تقریباً مدت زیادیه که خوشبین هستم به قیامت. خیلی ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! این سخنان، حکایت شوق حضور در قیامت است ولی فراموش نکنید که: «دیده گر بینا بود هر روز روز محشر است» به همان معنایی که رسول خدا «صلوات الله علیه وآله» فرمودند: «الآن قیامتی قائم». کافی است با نگاه قرآنی و تدبّر در قرآن، مسئله را دنبال فرمایید و در این مورد خوب است به عرایضی که در شرح سوره «جاثیه» شده است و روی سایت هست؛ رجوع فرمایید. موفق باشید

